

Præjudicielt spørgsmål

Skal Romkonventionens artikel 3 og artikel 7, stk. 2, henset til belgisk rets kvalificering af de omtvistede artikler 18, 20 og 21 i loven af 13. april 1995 om aftaler om handelsagentur som særligt ufravigelige bestemmelser som omhandlet i Romkonventionens artikel 7, stk. 2⁽¹⁾, enten alene eller læst i sammenhæng med Rådets direktiv 86/653/EØF af 18. december 1986 om samordning af medlemsstaternes lovgivning om selvstændige handelsagenter⁽²⁾, fortolkes således, at de tillader, at særligt ufravigelige regler i domstolslandets lov, som tilbyder en mere omfattende beskyttelse end det i henhold til direktiv 86/653/EØF krævede minimum, anvendes på en aftale om handelsagentur, selvom det fremgår, at den anvendelige lov i henhold til denne aftale er loven i en anden EU-medlemsstat, i hvilken også minimumsbeskyttelsen i henhold til direktiv 86/653/EØF er implementeret?

⁽¹⁾ Konvention om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser åbnet for undertegnelse i Rom den 19.6.1980 (EFT L 266, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 382, s. 17.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour constitutionnelle (tidligere Cour d'arbitrage) (Belgien) den 26. april 2012 — I.B.V. & Cie SA (Industrie du bois de Vielsalm & Cie SA) mod Région wallonne

(Sag C-195/12)

(2012/C 200/12)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour constitutionnelle (tidligere Cour d'arbitrage)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: I.B.V. & Cie SA (Industrie du bois de Vielsalm & Cie SA)

Sagsøgt: Région wallonne

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/8/EF af 11. februar 2004 om fremme af kraftvarme-produktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme på det indre energimarked og om ændring af direktiv 92/42/EØF⁽¹⁾, sammenholdt med i givet fald artikel 2 og 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/77/EF af 27. september 2001 om fremme af elektricitet produceret fra vedvarende energikilder inden for det indre marked for elektricitet⁽²⁾ og artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring

og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF⁽³⁾, fortolkes i lyset af det almindelige lighedsprincip, artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 20 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder således:

a) at bestemmelsen ikke finder anvendelse på anlæg til højeffektiv kraftvarmeproduktion i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i bilag III til direktivet,

b) at bestemmelsen indebærer, at det kan tillades eller forbydes, at en støtteforanstaltning, som den, der er fastsat i artikel 38, stk. 3, i regionen Valloniens dekret af 12. april 2001 om den regionale markedsordning for elektricitet, omfatter alle de kraftvarmeanlæg, der i det væsentligste udnytter biomasse, og som opfylder de i artiklen fastsatte betingelser, med undtagelse af de kraftvarmeanlæg, der i det væsentligste udnytter træ eller træaffald?

2) Har det betydning for besvarelsen, at kraftvarmeanlægget i det væsentligste kun udnytter træ eller om det alene udnytter træaffald?

⁽¹⁾ EUT L 52, s. 50.

⁽²⁾ EFT L 283, s. 33.

⁽³⁾ EUT L 140, s. 16.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 3. maj 2012 — Walter Endress mod Allianz Lebensversicherungs AG

(Sag C-209/12)

(2012/C 200/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Walter Endress

Sagsøgt: Allianz Lebensversicherungs AG

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 15, stk. 1, første punktum, i Rådets andet direktiv 90/619/EØF af 8. november 1990⁽¹⁾ under hensyntagen til artikel 31, stk. 1, i direktiv 92/96/EØF af 10. november 1992⁽²⁾ fortolkes således, at den er til hinder for en bestemmelse — som VVG's § 5a, stk. 2, fjerde punktum, som affattet ved tredje lov til gennemførelse af forsikringsretlige direktiver fra Rådet for De Europæiske Fællesskaber af 21. juli 1994 (tredje gennemførelseslov/EØF til VAG) — hvorefter en opsigelsesret eller en indsigelsesret udløber senest et år efter betaling af